

tager sejl af to Ting. Spørgsmaalet er, om der kan staffles Vogne til bestemte Tider paa bestemte Stationer. Om der kan staffles Vogne paa hver Station i Sverige, ved jeg ikke, — det er jo mest svenskt Materiel, der er Tale om at skulle gaa hermed — men naar Vognmateriellet først er til Stede paa Stationen og afleveret, liden Befordringen intet Afbræk, hvad enten Godsset kommer fra Sverige eller fra Danmark; det er selvfølgeligt. Mærkerne kunne opstaa derved, at man ikke til enhver Tid med tilstrækkelig Hurtighed kan levere paa enhver Station det, der behøves af Godsvoerne, og dette er et Forhold man ganske vist vil være udsat for, hvorledes man end indretter sig. Det er jo selvfølgeligt, at hvis Godstrafikken var jævn hele Aaret rundt, vilde det kunne ordnes, men det er den ikke og kan den ikke være. Lad os tænke os det Tilfælde, at Vinteren pludselig hører op, og at Produktbefordringen begynder for Alvor, efter at have ligget stille i ret lang Tid, saa følger det af sig selv, at der vil komme saadanne Krav til Godsbefordringen, at ingen Jærnbane, den have et hvilket som helst Materiel, vil være i Stand til at fyldestgøre den. Jeg er for Næsten ganske enig med det ærede Medlem i, at man skal gøre, hvad man kan for at jævne Forholdet og gøre det saa godt som muligt, og jeg tror ogsaa, at man har nogenlunde rundeligt med Materiel; der er jo egentlig ikke nægtet Materiel, naar man har forlangt det, men at fyldestgøre Kravene saaledes, at man til enhver Tid kan staffe Vogne paa en hvilken som helst Station til Befordring af et hvilket som helst Kvantum Gods er umuligt. Man maa jo heller ikke glemme, at den Godsbefordring, her er Tale om, er den lejlighedsvis og billigste Befordring, saa Banen maa nødvendigvis stille Bilkær om at maatte besørge den lejlighedsvis saaledes, at den dyrere Godsbefordring og navnlig den gennemgaaende Godsbefordring maa føres igennem frem for denne. Jeg er for øvrigt meget villig til at være fuldstændig opmærksom paa dette Forhold og skal gøre, hvad jeg kan, for at ordne Forholdet saa godt og saa bekæmt som muligt for Forsenderne; men at paatage sig et Ansvar for, at Godsvognene altid kunne være til Stede, kan ingen Jærnbanedirektør end sige Ministeren. Det ærede Medlem nævnte tillige, ligesom forøvrigt det ærede Medlem for Københavns Afd. Valgtreds (Scharling), at flere Holdepladser vare ønskelige paa Rystbanen, og det samme er Tilfældet paa Klampenborgbanen; det kan være, at flere Holdepladser kunne være ønskelige, det indrømmer jeg,

og jeg tror ogsaa, de ville komme; men det kunde dog være, at det var rigtigst der at se sig en lille Smule for og ikke straks gaa til det yderste, men prøve sig lidt frem og se, hvor Kravene væsentligst vilde vende sig hen. Man er meget ofte udsat for, naar man har valgt et Sted dertil, at vedkommende, der bo ved Banen, kort Tid efter forlange, at man skal vælge et andet Sted. Jeg vil for Næsten gøre opmærksom paa, at Kravene om Holdepladser slet ikke ere affaarne ved Lovforslaget. Det vil nemlig være ærede Medlemmer bekendt, at den Kommission, der ned sættes som Ekspropriationskommission, har at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse, og der er jo ikke noget i Vejen for, at man, naar denne Overvejelse kommer — og ved denne ere jo dels Kommunalbestyrelserne, dels Lovsejerne paa det vedkommende Sted til Stede — kan være imødekommende med Hensyn til Oprettelsen af Holdepladser, især naar man vil have dem saa bestedne som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds. Jeg er nu for øvrigt bange for, at det ærede Medlem ikke bliver glad, naar hans Ønsker blive imødekomne, thi det, der er Tale om paa det Sted, det ærede Medlem sigtede til, er en Træperron til 300 Kr. og et Træstur, som rimeligvis ikke kan staa Sommeren over. Hvis ærede Medlemmer vilde være fornøjede med et saa bestemt Ansøg, vilde det naturligvis være lettere at imødekomme Ønskerne end ellers. Det ærede Medlem ønskede, at man skulde gaa nærmere ind til Hørsholm, om det var muligt. Jeg tror ikke, at det fornuftigvis er muligt. Alt kan jo gøres, naar man vil anvende de fornødne Midler dertil, men jeg tror ikke, at dette fornuftigvis kan gøres; det er et Spørgsmaal, som har været meget nøje undersøgt tidligere, og jeg tror ikke, man kan komme til noget andet Resultat end det, som nu foreligger; men det er jo ogsaa et Spørgsmaal, som kan tages op under Kommissionens Behandling af Sagen, thi de ærede Medlemmer vide, at efter Forordningen af 5te Marts 1845 er Kommissionen berettiget til at gøre mindre Afvigelser fra Banelinien.

Jeg anser disse Bemærkninger for tilstrækkelige med Hensyn til det nu foreliggende Lovforslag; men jeg ønsker gerne at slutte med et Par Udtalelser om et andet Punkt. Jeg fremsætter dem med alt Forbehold. De ere fremkaldte ved Udtalelser, der bleve fremsatte her i Gaar angaaende samtlige Jærnbaneanlæg, saa vel de offentlige som de private. Jeg havde den Gang ikke ved